

[Udenrigsministeren.]

dag meddelte „Niels Ebbesen“, der fortsatte forfølgelsen, at prisebesætningen var blevet løsladt og efter opfordring af den kommanderende officer på det britiske fiskeriinspektionsskib havde forladt trawleren. Denne fortsatte til Aberdeen forfulgt af „Niels Ebbesen“, der efter ordre stoppede uden for 3 mile grænsen.

Der foreligger en klar aftale med Storbritannien, indgået i 1959, om, at britiske fiskere ikke må drive fiskeri inden for den nævnte 6 mile grænse. Når trawleren blev arresteret, er der blot tale om en ren politikaktion, der da også foregik med fredelige midler. Først da skipperen låste den danske søofficer inde og satte kursen bort fra Færøerne, søgte „Niels Ebbesen“ først gennem varselskud, senere ved skarpe skud af ringe kaliber, at bringe trawleren til standsning. Jeg tror, at man må indrømme os, at der er udvist behersket optræden fra den danske søofficers side.

Allerede under denne sidste sejlads havde vor ambassadør i London over for det britiske udenrigsministerium udtalt den danske regerings forventning om, at forhandlingen mellem de to fiskeriinspektionsskibe måtte føre til, at trawleren blev indbragt til færøsk havn — hvad der altså ikke blev tilfældet. Ambassadøren har derefter rettet flere henvendelser i sagen til det britiske udenrigsministerium, og disse har nu resulteret i, at han i går eftermiddags har fået overleveret et aide-memoire, der indeholder det britiske svar.

I dette svar udtaler den britiske regering en beklagelse af dette incident, der betegnes som ukarakteristisk for de gode forbindelser mellem de to lande. Den britiske regering vil naturligvis ikke drage den danske regerings ret til at udøve fiskeriinspektion inden for den færøske fiskerigrænse i tvivl, men da der synes at være tvivl med hensyn til sagens fakta, mener den britiske regering sig ikke på det foreliggende grundlag i stand til at træffe nogen afgørelse. Den britiske regering fører drøftelser med ejeren af „Red Crusader“ og vedkommende fiskeriorganisation og er i afventen af en afsluttelse af disse drøftelser ikke i stand til at fremsætte noget forslag til sagens løsning. Imidlertid ønsker den britiske regering i anledning af visse påstande at erklære, at

hverken regeringen eller dens repræsentanter har draget færøske eller andre danske domstoles upartiskhed og uafhængighed i tvivl.

Dette er indholdet af det britiske memorandum, og jeg må klart udtale, at den danske regering ikke kan finde dette britiske svar tilfredsstillende.

I den britiske erklæring udtales der tvivl om, hvorvidt den danske påstand om, at trawleren lovligt blev anholdt af det danske fiskeriinspektionsskib på forbudt område, svarer til de faktiske forhold.

Under tidligere drøftelser mellem den danske ambassadør og det britiske udenrigsministerium har der været fremsat den tanke, at man skulle lade sagen undersøge af en uvildig undersøgelseskommission. Spørgsmålet om en sådan undersøgelseskommission har været drøftet, bl. a. mellem udenrigsministeriet og forsvarsministeriet, i hvilke drøftelser kommandørkaptajn Sølling deltog. Efter den fremstilling, kommandørkaptajnen har givet af sagen, og efter de sagkyndiges udtalelser, der foreligger fra den danske marines side, kan der efter vor opfattelse ikke være nogen som helst tvivl om, at „Red Crusader“ er blevet anholdt efter fiskeri på dansk fiskeriterritorium, og regeringen anser det derfor for en fordel at få lejlighed til at fremlægge vort bevismateriale for en uvildig instans. Vi har derfor til hensigt at instruere ambassadør Steensen-Leth i London om at foreslå de britiske myndigheder, at sagens faktiske omstændigheder bliver taget op til hurtig undersøgelse af en sådan kommission, om hvis sammensætning den danske regering naturligvis må være medbestemmende.

Den beklagelige trawleraffære giver mig anledning til på ny at understrege, at spørgsmålet om fiskerigrænserne presser sig på — for vort vedkommende ikke mindst med hensyn til Færøerne.

Under debatten i tinget den 23. marts udtalte jeg, at den aftale, som kort forinden var afsluttet mellem Island og Storbritannien, måtte få konsekvenser for den dansk-britiske aftale af 1959 om fiskeriet ved Færøerne, samt at det var tanken over for den britiske regering at fremsætte ønske om optagelse af forhandlinger om en revision af 1959-aftalen.

Det er regeringens opfattelse, at en even-